

**קעט. א.** מהם הדינים היוצאים מכך שהקרן של גזל הגר נקרא בתורה 'אשם'?

**ב.** האם יש חילוק בדין בין הקרן לחומש, בגזל הגר?

**ג.** האם הכהנים הזכאים בגזל הגר – כיוורשים, או כמקבלי מתנה? (קי)

**א.** אינו מושב אלא ביום; אינו מושב לחצאין; אין הכהנים חולקים גזל הגר כנגד גזל הגר.

**ב.** כן, נתינת הקרן מעכבת את האשם ואת הכפרה, ואין נתינת החומש מעכבת. (ואפשר גם לענין נתינת לילה ונתינה לחצאין – ע' תד"ה למאי).

**ג.** מסקנת הגמרא שמקבלי מתנה הם, ואי אפשר להשיב להם חמץ שעבר עליו הפסח, שאין כאן 'נתינה', וכן פטורים הם ממעשר-בהמה מגזל המושב להם, כדין לקוח ומקבל מתנה.

**קפ.** איזו משמרת זוכה בהקרבת האשם ובכסף הגזילה (בגזל הגר שמת) – באופנים הבאים:

**א.** נתן האשם למשמרת יהויריב במשמרתו, ונתן הכסף למשמרת ידעיה במשמרתו.

**ב.** נתן האשם ליהויריב במשמרתו, ואת הכסף לידעיה בזמן משמרת יהויריב. (פרט הדין אם כבר הקריבו יהויריב את האשם, ואם לא הקריבו).

**ג.** כסעיה ב. אלא שעברה משמרת יהויריב ולא תבעו את הכסף.

**ד.** כנ"ל, ועבר זמן שתי המשמרות, ולא תבעו אלו את אלו. (קיא).

**א.** קונסים את יהויריב על שקבלו האשם לפני הכסף, ולכן אם קיים האשם יקריבוהו בני ידעיה (כדתנן במתניתין, ואף ר"י מודה לכך – רש"י במשנה).

**ב.** לר' יהודה – יחזיר כסף אצל האשם, שקנסו לידעיה לפי שקבלו הכסף שלא במשמרתם. ולחכמים – יחזיר האשם אצל כסף, שקנסו את יהויריב על שקבל אשם קודם כסף. ואם כבר הקריבו יהויריב את האשם – פסול, וזכו יהויריב בעורו, ויחזור ויביא אשם אחר ויקריבוהו בני ידעיה.

**ג.** הרי מחלו לידעיה, ויקריבו בני ידעיה את האשם, אף לר' יהודה.

**ד.** חזור דינו בכסעיה ב. (ולר"י יקריבוהו בני יהויריב כשיגיע זמן משמרתם. רש"י וע' מל"מ וחזו"א).

## פרק עשירי – הגזל ומאכיל'

**קפא. א.** הגזל מחברו, ונתייאש, ומת הגזלן – האם יורשיו חייבים להשיב את הגזלה או את דמיה?

**ב.** הגזל מחברו, ולא נתייאש, ובא אחר ואכלו – ממי גובה הנגזל? (קיא:)

**א.** אם הגזילה קיימת – מחלוקת רמי בר חמא ורבא, האם 'רשות יורש כרשות לוקח' והרי כאן יאוש ושינוי רשות ופטורין, מלבד אם הגזילה היא דבר חשוב ומסוים, שמשום כבוד אביהם – מחזירין. או שמא אין זה שינוי רשות וחייבין להחזיר. ואם אין הגזילה קיימת, כגון שאכלום, פטורין מלשלם אא"כ הניח להם אביהם קרקעות (בזמן הגמרא, שמטלטלין לא השתעבדו אלא קרקעות), שנשתעבדו לפרעון חובותיו.

**ב.** אמר רב חסדא: רצה מזה גובה רצה מזה גובה. ורמי בר חמא חולק וסובר שהשני פטור.

**קפב. א.** האם ומתי ניתן לחייב יתומים קטנים על גזילת אביהם?

**ב.** תינוק שירד לשדה של אחר – האם דנים בענינו לפני שהגדיל? (קיב)

**א.** אם הגזילה אינה קיימת, כגון שאכלוהו – פטורים. ואם היא קיימת – מחלוקת סומכוס וחכמים. (בין הניח אביהם אחריות נכסים בין לא הניח. עתוס').

**ב.** אין ממתנינים עד שיגדיל אלא דנים בדינו מיד. ודוקא כשאין לו חזקה מאביו על אותה שדה, אבל אם מוחזק מאביו, אין דנים להוציאה ממנו עד שיגדל.

**קפג. יורשים גדולים שהניח להם אביהם פרה שאולה – האם חייבים באונסיה? (קיב.)**

אם לא הניח להם אביהם אחריות נכסים – פטורין. ואם הניח – לרב פפא פטור (לפי שחיוב השואל באונסין לא חל אלא בשעת האונס ולא בזמן השאלה). ולרבא – איכא תרי לישני.